

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobkyně: **M. K.**
bytem B. M. 52
zastoupená JUDr. Zdeňkou Vochyánovou, advokátkou
sídlem Nerudova 1190/3, Třebíč

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát**
sídlem Moravské náměstí 1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.7.2017, č.j. ZKI BR-O-56/609/2017-17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.7.2017, č.j. ZKI BR-O-56/609/2017-17, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a obce Bohaté Málkovice a

potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrálního pracoviště Vyškov (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 10.5.2017, č.j. OR-444/2015-712/2, kterým prvostupňový orgán rozhodl ve věci námítky žalobkyně dle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“), proti obsahu obnoveného operátu katastru nemovitostí týkající se zobrazení hranic pozemku parc. č. st. x v k.ú. x ve vlastnictví žalobkyně. Prvostupňový orgán rozhodoval poté, co žalovaný rozhodnutím ze dne 16.8.2016, č.j. ZKI BR-O-70/666/2016-7, původní rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 18.5.2016, č.j. OR-444/2015-712, zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání a rozhodnutí.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně uvádí, že v důsledku prvostupňového rozhodnutí, resp. obnovy katastrálního operátu, hranice pozemků parc. č. st. x a parc. č. x protíná hospodářskou budovu a činí z ní tak stavbu neoprávněnou. Průběh hranice není a nikdy nebyl sporný, vlastníci pozemku parc. č. x její průběh potvrdili do protokolu sepsaného prvostupňovým orgánem. Pokud žalovaný tvrdí, že je potřeba souhlasného prohlášení, měl jim takové prohlášení k podpisu předložit nebo je o tom poučit. Průběh hranice byl dále osvědčen šetřením pracovníků prvostupňového orgánu na místě samém a zaměřením skutečného stavu ze dne 20.5.2016 provedeného společností Hloušek s.r.o. na objednávku manžela žalobkyně.
3. Pokud žalovaný dovozuje, že zeď hospodářské budovy (původního mlatu) nestojí na skutečné hranici pozemků parc. č. st. x a parc. č. x, ale že rozdíl mezi hranicí pozemku parc. č. st. x a zdí stavby vyplývá již z původní katastrální mapy, kde je vyznačen obyčejnou tužkou, a dále z geometrického plánu ze dne 9.9.1959 na rozdělení pozemku parc. č. x a oddělení části pozemku parc. č. st. x, kde je naturální stav (hranice stavby) vyznačen přerušovanou čarou, tak podle žalobkyně tyto listiny nejsou právně způsobilé k vyznačení nové hranice pozemku parc. č. st. x. Jakékoliv dodatečné úpravy katastrální mapy, navíc provedené tužkou, nemohou být dokladem o tom, že zeď původního mlatu stála odjakživa zčásti na sousedním pozemku. Geometrický plán ze dne 9.9.1959 se netýkal vyznačení hranice pozemku parc. č. st. x ani hranice pozemku parc. č. x, ale pouze jeho rozdělení, a nebyl tehdejšími vlastníky pozemku parc. č. st. x (rodiči žalobkyně) nikdy odsouhlasen. Žalobkyně dále uvádí, že žalovaný vycházel z neměřického záznamu č. 178 za situace, kdy měl k dispozici záznam podrobného měření změn č. 140-47/2015 dávajícího za pravdu žalobkyni.
4. Prvostupňový orgán provedl obnovu katastrálního operátu podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona přepracováním souboru geodetických informací; to je však podle žalobkyně možné pouze v případě, jsou-li tyto podklady vypracovány v souladu s katastrálními předpisy. I prvostupňový orgán ve svém původním rozhodnutí připouští, že v jeho dokumentaci dochované výsledky zeměměřičských činností nejsou ve vzájemném souladu. Přestože jsou původní podklady v povoleném limitu, podle žalobkyně by nejvyšší stupeň tolerance měl být používán pouze u pozemků v intravilánu, nikoli v souvislé zástavbě, kde hraje roli každý metr. Prvostupňový orgán přitom zjistil dvacetiprocentní rozdíl ve výměře pozemku parc. č. x s tím, že 95 m² nikomu nechybí ani nepřebývá.
5. Žalobkyně navrhla, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na své procesním postoji žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

6. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
7. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
10. Podstatou věci je nesouhlas žalobkyně s geometrickým určením pozemku parc. č. st. x v k.ú. x, zobrazeným v katastrální mapě digitalizované po obnově katastrálního operátu provedené přepracováním souborů geodetických informací dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. V námitce ze dne 23.11.2015, o níž rozhodoval prvostupňový orgán, žalobkyně uvedla, že při seznámení s návrhem obnoveného katastrálního operátu zjistila, že navržená hranice parc. č. st. x, která do něj má být přenesena, neodpovídá skutečné hranici zastavěného pozemku, tedy hranici základů stavby starých více než 100 let; žalobkyně tedy nesouhlasila se zákresem uvedené parcely v digitální mapě.
11. Podle § 40 odst. 1 katastrálního zákona je obnova katastrálního operátu vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede novým mapováním (písm. a/), přepracováním souboru geodetických informací (písm. b/), nebo na podkladě výsledků pozemkových úprav (písm. c/).
12. Podle § 2 písm. e) katastrálního zákona se pro účely tohoto zákona rozumí geometrickým určením nemovitosti a katastrálního území určení tvaru a rozměru nemovitosti a katastrálního území, vymezených jejich hranicemi v zobrazovací rovině.
13. Geometrické určení pozemku patří podle § 51 katastrálního zákona k závazným údajům katastru nemovitostí; dle § 51 katastrálního zákona údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území, jsou závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru.
14. Podle § 43 katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu přepracováním převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.
15. Podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona vlastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad.
16. Obnova katastrálního operátu, jako souboru informací specifikovaného v § 5 katastrálního zákona, je činností katastrálního úřadu, jejímž cílem je vyhotovení nového souboru

geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nového souboru popisných informací katastrálního operátu, kterou zahajuje katastrální úřad bez návrhu. Obnovu katastrálního operátu lze provést mj. přepracováním souboru geodetických informací jako v nyní projednávaném případě, kdy katastrální operát zůstává zachován s tím, že katastrální mapa je při tomto způsobu obnovy převáděna do digitální podoby. Při obnově katastrálního operátu přepracováním se tedy, na rozdíl od obnovy katastrálního operátu mapováním, nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu, ale dosavadní katastrální mapa je převedena z pevné podložky do počítačového souboru, který umožňuje vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky; z nové digitální mapy jsou pak vypočteny zpřesněné výměry parcel, aniž by tímto byly jakkoliv dotčeny právní vztahy k předmětným nemovitostem. Je přitom ustáleně správními soudy judikováno, že v rámci obnovy katastrálního operátu není katastrální úřad oprávněn jakkoliv rozhodovat o existenci či rozsahu vlastnického či jiného práva k dotčené nemovitosti (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3.12.2009, č.j. 9 As 10/2009-35, či ze dne 31.7.2013, č.j. 9 As 171/2012-38, které se vztahovaly k právní úpravě obsažené v zákoně č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, nicméně dopadají i na nyní posuzovanou věc).

17. Podle § 55 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“), se při obnově katastrálního operátu přepracováním provede částečná revize katastru v rozsahu alespoň podle § 43 odst. 5 (písm. a/), doplnění pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do obnovovaného souboru geodetických informací (písm. b/), oprava zjištěných chyb v katastru (písm. c/), porovnání souladu mezi souborem popisných a souborem geodetických informací (písm. d/); i v rámci řízení o námitce proti obnovenému katastrálnímu operátu lze tak opravit zjištěné chyby v katastru, a to za splnění předpokladů dle § 36 katastrálního zákona (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2012, č.j. 1 As 134/2012-46, vztahující se k předchozí právní úpravě). V případě, že by byla námitka opírající se o existenci chyby v obnovovaném katastrálním operátu úspěšná, bylo by námitce vyhověno a údaje obsažené v obnoveném katastrálním operátu by byly změněny tak, aby odpovídaly skutečnému stavu.
18. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona je podmínkou opravy chyby v katastru nemovitostí v případě nesprávného zobrazení hranic parcel chyba vzniklá zřejmým omylem při vedení a obnově katastru (písm. a/), nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem (písm. b/ citovaného ustanovení).
19. Jak plyne z judikatury správních soudů vztahující se k dřívější právní úpravě, opravy chyby obsažené v § 8 a § 16 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, která byla v téměř v nezměněné podobě převzata do současného katastrálního zákona, je třeba trvat na požadavku, aby opravou chyby v katastrálním operátu došlo k nastolení souladu mezi údaji v katastru a údaji dle listin založených ve sbírce. Opravou chyby se neupravují ani vlastnické, ani jiné vztahy k nemovitostem, a tudíž se jí nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují žádná práva a povinnosti. Odstranění rozporů mezi evidovanými a údaji ve sbírce listin je totiž smyslem a účelem tohoto institutu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8.8.2006, č.j. 2 As 58/2005-125, č. 986/2006 Sb. NSS, ze dne 25.2.2011, č.j. 5 As 88/2009-75, nebo ze dne 24.4.2013, č.j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS). Obnova katastrálního operátu dle § 43 katastrálního

zákona a oprava chyb v katastrálním operátu dle § 36 katastrálního zákona tak mají evidenční účel a nedochází při nich k odstraňování sporů ohledně existence či neexistence práv a povinností vázoucích na evidovaných nemovitých věcech.

20. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.6.2019, č.j. 9 As 129/2019-29, „*K opravě chyby v katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona tak může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byla hranice mezi pozemky zakreslena v katastru v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovými listinami, které má k dispozici, a zároveň vlastníci hraničních pozemků průběh hranice nezpochybňují a v minulosti je neměnili; jinými slovy mezi vlastníky sousedících pozemků neexistuje spor o geometrické a polohové určení hranice. O omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Tento omyl musí být zřejmý ve vztahu ke všem dotčeným subjektům, tj. vlastníkům sousedících pozemků. Chyby v katastru, při jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 1. 2011, č. j. 8 As 24/2010 - 112, a ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016 - 38).*“.
21. Žalobkyně namítá, že prvostupňový orgán nerespektoval § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky, když za lomový bod nevzal existující stabilizaci, tedy přirozené znatelné rozhranění pozemků, generacemi respektované rohy budov, zdí, plotů a původních mezníků (zachovaných základů), a nevycházel z nejdéle existujícího lomového bodu – stavby na pozemku parc. č. st. x, nýbrž z bodu nejmladšího, nejnovějšího a účelově zaměřeného, tedy stavby garáže na pozemku parc. č. st. 163.
22. Podle § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky se před vytyčením hranic pozemků posuzuje využitelnost podkladů z hlediska jejich přesnosti a možnosti využití zejména zachovaných lomových bodů označených trvalým způsobem, jiných trvalých předmětů a znatelného přirozeného rozhranění pozemků například příkopem nebo hrází.
23. Jak upozornil již prvostupňový orgán, při obnově katastrálního operátu přepracováním pozemky vytyčovány nejsou. Je tedy zjevné, že § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky se týká posouzení využitelnosti podkladů při realizaci hranice zobrazené v platné katastrální mapě na zemský povrch, ale nemůže se vztahovat na obnovu katastrálního operátu přepracováním, kdy je stávající katastrální mapa převedena do grafického počítačového souboru.
24. Žalobkyně dále argumentuje tak, že žalovaný vzal za podklad pro vyznačení nové hranice jejího pozemku parc. č. st. x původní katastrální mapu, kde je rozdíl mezi hranicí pozemku parc. č. st. x a zdí hospodářské budovy vyznačen obyčejnou tužkou, a dále geometrický plán ze dne 9.9.1959 na rozdělení pozemku parc. č. x a oddělení části pozemku parc. č. st. x, kde je naturální stav (hranice stavby) vyznačen přerušovanou čarou; podle žalobkyně uvedené listiny nejsou právně způsobilé k vyznačení nové hranice jejího pozemku parc. č. st. x, když jakékoliv dodatečné úpravy katastrální mapy, navíc provedené tužkou, nemohou být dokladem o tom, že zeď původního mlatu stála odjakživa zčásti na sousedním pozemku. Nadto geometrický plán ze dne 9.9.1959 se netýkal vyznačení hranice pozemku parc. č. st. x ani hranice pozemku parc. č. x, ale pouze jeho rozdělení, nebyl tehdejšími vlastníky pozemku parc. č. st. x (rodiči žalobkyně) nikdy odsouhlasen.

25. K tomu již žalovaný na straně 5 až 6 napadeného rozhodnutí dostatečným způsobem vysvětlil, že prvostupňový orgán původně pochybil, pokud provedl přepočít geometrického plánu číslo zakázky 36, 41-10/206-920/59 ze dne 9.9.1959 na rozdělení pozemku parc. č. x na x a x a oddělení části pozemku parc. č. st. x a sloučení s pozemkem parc. č. x a nerespektoval skutečnost, že zaměřená hranice mezi pozemky parc. č. st. x a x na straně jedné a pozemky parc. č. x a x na straně druhé v terénu neodpovídala jejímu zobrazení v mapě bývalého pozemkového katastru. Majetkoprávní vypořádání podle žalovaného nebylo a ani nemohlo být dle tohoto geometrického plánu provedeno, neboť v tomto geometrickém plánu je naturální stav znázorněn přerušovanou čarou a ve zvětšenině v měřítku 1:720 rovněž přerušovanou čarou a slučkou, což byl jeden z důvodů zrušení původního rozhodnutí prvostupňového orgánu. Podle žalovaného se tedy uvedeným geometrickým plánem zobrazení hranice pozemku parc. č. st. x v mapě bývalého pozemkového katastru nezměnilo; v této nezměněné podobě byly hranice parcely č. st. x v rámci základní evidence nemovitostí (nabytím účinnosti zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, podle jehož § 29 odst. 1 se operát evidence nemovitostí považuje za katastrální operát) beze změny převzaty a zobrazeny v katastrální mapě. Současně žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí zdůvodnil, proč ostatní geometrické plány, resp. záznamy podrobného měření změn, jsou pro posouzení průběhu hranice mezi pozemkem parc. č. st. x a sousedními pozemky irelevantní. Tato argumentace žalobkyně se tudíž míjí s nosnými důvody nyní napadeného rozhodnutí, neboť v rámci nového projednání věci prvostupňový orgán z geometrického plánu ze dne 9.9.1959 nevycházel a nevycházel ani ze zákresu hranice pozemků provedeného tužkou v katastrální mapě. Jediným podkladem pro přepracování platné analogové katastrální mapy v měřítku 1:2880 do elektronické (digitální) podoby pro zobrazení hranic pozemku parc. č. st. x byla právě analogová mapa, respektive její vyrovnaný a souvislý rastr, který byl podle žalovaného i při pouhém vizuálním porovnání shodný i s jeho zobrazením v mapě bývalého pozemkového katastru a v mapě povinného císařského otisku z roku 1826.
26. Žalobkyně namítá, že žalovaný nerespektuje své vnitřní předpisy, když přistoupil k vypracování neměřického záznamu č. 178 za situace, kdy si dříve zadal a měl k dispozici záznam podrobného měření změn č. 140, číslo zakázky 140-47/2015, dávající za pravdu žalobkyni; k tomu žalobkyně odkazuje na čl. 14.5.3.1. Návodu pro správu katastru nemovitostí.
27. Podle § 78 katastrální vyhlášky neměřický záznam vyhotovuje katastrální úřad pro zápis změny údajů katastru, která není spojena s měřením v terénu, zejména při sloučení parcel, změně označení parcely parcelním číslem v souvislosti se zrušením údaje o budově na pozemku, u kterého nedochází ke změně hranice, nebo při doplňování pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do mapy vedené na plastové fólii bez jejich vytyčení a zaměření.
28. Podle bodu 14.5.1.3. Návodu pro správu katastru nemovitostí, jak jej citoval prvostupňový orgán na straně 12 svého rozhodnutí, neměřický záznam nelze vyhotovit v případě, kdy je nutné podle § 77 a § 79 katastrální vyhlášky vyhotovit geometrický plán nebo záznam podrobného měření změn, včetně záznamu podrobného měření změn na přepočítání původních výsledků zeměměřických činností.

29. Z rozhodnutí správních orgánů plyne, že byl vyhotoven neměřický záznam č. 178 s použitím vektorizovaného rastrového obrazu analogové katastrální mapy s následnou transformací do souřadnicového systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální. Je zjevné, že prvostupňový orgán vyhotovil neměřický záznam bez měření v terénu, že hranice byla zobrazena podle katastrální mapy platné před zavedením obnoveného katastrálního operátu do katastru nemovitostí a bez zohlednění geometrického plánu číslo zakázky 36, 41-10/106-920/59, ze dne 9.9.1959. Pokud tedy prvostupňový orgán prováděl zápis změny údajů katastru, která nebyla spojena s měřením v terénu, postupoval v souladu s katastrální vyhláškou a Návodem pro správu katastru nemovitostí.
30. Jestliže žalobkyně v této souvislosti namítá, že žalovaný nezdůvodnil, proč nepoužil k provedení opravy chybného zobrazení hranic přesnější záznam podrobného měření změn č. 140, číslo zakázky 140-47/2015, tak správním spisem prochází záznam podrobného měření změn č. 140, vyhotovený společností Hloušek s.r.o., číslo zakázky 140-47/2015. Jak uvedl již žalovaný v napadeném rozhodnutí, uvedený záznam (který není geometrickým plánem) byl vyhotoven za účelem zaměření identických bodů pro transformaci rastrů a přepočty původních záznamů podrobného měření změn, přičemž měřené body nebyly vlastníky pozemků odsouhlaseny; na obvodu pozemku parc. č. st. x, s výjimkou bodu č. 238 tvořícího čtyřmezí mezi pozemky parc. č. st. x, st. x, st. x a x nebyly žádné identické body zaměřeny; jak již bylo zdůrazněno výše, jediným a základním využitelným podkladem byl tedy vyrovnaný rastr platné analogové katastrální mapy.
31. Z žalobní argumentace plyne, že žalobkyni vadí, že x jsou zařazeny v „osmičce“; podle žalobkyně byt jsou podklady v povoleném limitu, nejvyšší stupeň tolerance by měl být používán pouze u pozemků v intravilánu, nikoli v souvislé zástavbě, kde hraje roli každý metr.
32. Z napadeného rozhodnutí plyne, že když prvostupňový orgán vyhotovil neměřický záznam č. 178 s použitím vektorizovaného rastrového obrazu analogové katastrální mapy s měřítkem 1:2880 s následnou transformací do souřadnicového systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální, tak takto získané souřadnice lomových bodů byly charakterizovány kódem kvality 8.
33. Podle žalovaného hranice uvedených parcel č. x, x, x, x a x jsou tvořeny podrobnými body s kódem kvality 8; s odkazem na postup výpočtu mezních odchylek dle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky žalovaný uvedl porovnání výměr změnou dotčených parcel č. x, x, x, x a x před vyhotovením neměřického záznamu č. 178 a vypočtených ze souřadnic v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální, jak byly získány vektorizací platné analogové katastrální mapy v měřítku 1:2880 a následně transformovány do Jednotné trigonometrické sítě katastrální, s vyčíslením jejich rozdílů a uvedením mezní odchylky. Dovodil přitom, že vypočtené výměry pozemků parc. č. st. x, st. x, st. x a x nepřekračují stanovenou mezní odchylku, proto budou v informačním systému katastru nemovitostí a souboru popisných informací ponechány původní výměry v souladu s § 37 odst. 1 písm. b) a odst. 2 katastrální vyhlášky; výměra pozemku parc. č. x bude přitom po nabytí právní moci rozhodnutí změněna na hodnotu 554 m² v souladu s § 37 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky.

34. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7.5.2008, č.j. 9 As 78/2007-118, platí, že „*Chyby vzniklé nesprávným geometrickým a polohovým určením – nepřesnosti při podrobném měření, zobrazení předmětu v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel – se v katastrálním operátu opraví pouze tehdy, pokud došlo k překročení mezních odchylek stanovených prováděcí vyhláškou. V případě nepřekročení mezní odchylky se nejedná o opravu chyby v katastrálním operátu [§ 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb., katastrální zákon], nýbrž o zpřesnění evidenčních údajů katastru nemovitostí.*“.
35. Podle § 53 katastrální vyhlášky obnovený soubor geodetických informací se vyhotoví na podkladě a) výsledků zjišťování hranic, b) výsledků zeměměřických činností v polohovém bodovém poli a výsledků měření pro účely nového geometrického a polohového určení katastrálního území, pozemků, budov, vodních děl a dalších prvků polohopisu, c) výsledků dřívějších zeměměřických činností dokumentovaných v katastru, pokud vyhovují z hlediska přesnosti a pokud je jejich využití účelné, d) výsledků zeměměřických činností vyznačených v dosavadním souboru geodetických informací v průběhu obnovy katastrálního operátu novým mapováním, e) dosavadní katastrální mapy a mapy dřívějších pozemkových evidencí, f) přechíslování parcel, pokud bylo provedeno.
36. Jak uvedl prvostupňový orgán již ve svém původním rozhodnutí ze dne 18.5.2016, č.j. OR-444/2015-712, přesnost podrobných bodů určuje kód kvality, přičemž pro potřeby katastru nemovitostí se hodnota kódu kvality uvažuje v rozmezí hodnot 3 až 8; rozlišují se kódy kvality podrobných bodů určených geodetickými metodami (hodnota kódu kvality 3 až 5 ve smyslu bodu 13.9 přílohy katastrální vyhlášky) a kódy kvality podrobných bodů určených digitalizací z katastrální mapy (hodnota kódu kvality 6 až 8 ve smyslu bodu 15.6. přílohy katastrální vyhlášky). Při určení hodnoty kódu kvality podrobného bodu určeného digitalizací se uvažuje jeho hodnota podle měřítka katastrální mapy analogové, případně podle mapy bývalého pozemkového katastru. Podrobné body určené digitalizací mapy v měřítku 1:2880 jsou určeny kódem kvality 8. Pokud tedy vznikl podrobný bod digitalizací katastrální mapy analogové, platné před obnovou katastrálního operátu, musí být u takového podrobného bodu evidován kód kvality 8, neboť měřítko podkladové mapy je 1:2880, pakliže tyto body nejsou zpřesněny.
37. V projednávaném případě z ničeho neplyne, že podrobné body vztahující se k hranicím pozemku parc. č. st. x byly zpřesněny. To ostatně vyplývá již z argumentace žalovaného na straně 6 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný podrobně zdůvodnil, proč zde uvedené geometrické plány, resp. záznamy podrobného měření změn, na které odkazovali účastníci správního řízení, nejsou relevantní pro posouzení průběhu hranice pozemku parc. č. st. x. Podle zdejšího soudu nelze z ničeho dovozovat, že hranice pozemku parc. č. st. x byla zpřesněna a že by tak správní orgány měly při zobrazení hranic pozemku parc. č. st. x v obnoveném operátu a výpočtu jeho výměry vycházet z jiných podkladů než analogové katastrální mapy v měřítku 1:2880.
38. Jestliže žalobkyně namítá, že nejvyšší stupeň tolerance (tedy zřejmě kód kvality podrobných bodů 8) by měl být používán pouze u pozemků v intravilánu, nikoli v souvislé zástavbě, tak podle zdejšího soudu se jedná o pouhý názor žalobkyně, který však ani z katastrálního zákona, katastrální vyhlášky, ani z její přílohy nevyplývá; správní orgány nepochybily, pokud vycházely z kódu kvality 8.

39. Pokud žalobkyně uvádí, že obnova katastrálního operátu měla být s ohledem na nepřesnost podkladů provedena nikoli přepracováním souboru geodetických informací dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, nýbrž mapováním dle § 41 katastrálního zákona, tak i tu se jedná pouze o subjektivní názor žalobkyně na postup správních orgánů. Nelze zpochybňovat způsob, resp. metodu, jakým katastrální úřad z moci úřední provedl obnovu katastrálního operátu.
40. Pokud žalobkyně uvádí, že průběh hranice mezi pozemky parc. č. st. x a parc. č. x není a nikdy nebyl sporný, což vlastníci pozemku parc. č. x potvrdili do protokolu sepsaného prvostupňovým orgánem, tak k tomu zdejší soud odkazuje na § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, podle níž chybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy (písm. a/), písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna (písm. b/), přičemž podpisy na písemném prohlášení musí být úředně ověřeny; to neplatí, pokud ověřovatel, který ověřil výsledek zeměměřické činnosti podle písmene a), na tomto prohlášení písemně potvrdil, že vlastníci dotčených pozemků, jejichž totožnost zjistil, před ním prohlášení podepsali.
41. Správním spisem prochází protokol ze dne 29.2.2016 o ústním jednání v řízení o námitce proti obnovenému katastrálnímu operátu, v němž je na straně 2 uvedeno vyjádření prvostupňového orgánu o tom, že prvostupňový orgán seznámil účastníky řízení s dosavadním průběhem šetření ve věci námítky proti obnovenému katastrálnímu operátu, že účastníkům řízení byla stručně vysvětlena historie katastrální mapy, především s ohledem na její přesnost, účastníci řízení byli seznámeni s dochovanou měřičskou dokumentací v řešené oblasti; účastníkům řízení bylo navrženo řešení prostřednictvím geometrického plánu na vlastníky upřesněnou hranici, kde by byl respektován fyzický stav v terénu.
42. Podle § 79 odst. 1 katastrální vyhlášky se geometrický plán vyhotovuje mj. pro opravu geometrického a polohového určení nemovitosti či pro průběh vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice. Podle § 79 odst. 2 katastrální vyhlášky je geometrický plán technickým podkladem pro vyhotovení rozhodnutí a jiných listin ke změnám podle odstavce 1 a spolu se záznamem podrobného měření změn je podkladem pro provedení změny v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací.
43. Z § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky nelze dovozovat, že by správní orgány byly povinny předložit žalobkyni k podpisu souhlasné prohlášení vlastníků dotčených pozemků. Jedná se o záležitost vlastníků dotčených pozemků a ověřovatele výsledku zeměměřických činností, kterým katastrální úřad není. Pokud žalobkyně uvádí, že průběh hranice byl osvědčen právě šetřením pracovníků prvostupňového orgánu na místě samém dne 29.2.2016, tak z uvedeného protokolu nelze dovodit, že by došlo k zaměření hranice. Správním spisem nadto prochází také informační leták, zmiňující možnost zápisu přesnějších údajů o poloze hranice pozemků, na které se vlastníci shodují, a zpřesnění evidované míry s tím, že je potřeba doložit souhlasné prohlášení všech vlastníků dotčených pozemků a geometrický plán, jehož vyhotovení provádí soukromé geometrické

společnosti. Podle napadeného rozhodnutí uvedený leták byl přiložen k napadenému rozhodnutí; tuto skutečnost žalobkyně nezpochybňuje.

44. Pokud žalobkyně odkazuje na zaměření skutečného stavu ze dne 20.5.2016 společností Hloušek s.r.o., kdy byl následně dne 16.6.2016 doručen prvostupňovému orgánu e-mail od společnosti Hloušek s.r.o., jehož přílohou byl doklad o zaměření skutečného stavu pozemku parc. č. st. x ze dne 20.5.2016, tak podle zdejšího soudu se s uvedeným dokumentem dostatečným způsobem vypořádal žalovaný na straně 9 napadeného rozhodnutí, kde upozornil, že se nejedná o geometrický plán, proto jsou výsledky uvedeného zaměření pro provedení zobrazení v katastrální mapě nevyužitelné. Současně žalovaný také poznamenal, že výsledek zaměření není ověřen úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem a není mu přiděleno číslo záznamu podrobného měření změn.
45. Podle zdejšího soudu správní orgány nepochybily, pokud na základě námítky žalobkyně proti obnovenému katastrálnímu operátu nezjišťovaly skutečný stav vlastnické hranice pozemku parc. č. st. x v terénu. Pokud je zpochybňováno geometrické či polohové určení nemovitosti, je nezbytné, aby žalobkyně doložila geometrický plán a písemné prohlášení vlastníků dotčených nemovitostí v souladu s § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. V daném případě však z ničeho neplyne, že by došlo ke zřejmému omylu při obnově katastrálního operátu. Pokud by byl průběh hranice sporný, k řešení takové situace by byl příslušný obecný soud v občanském soudním řízení. *„K opravě chyby v katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona tak může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byla hranice mezi pozemky zakreslena v katastru v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovými listinami, které má k dispozici, a zároveň vlastníci hraničních pozemků průběh hranice nezpochybňují a v minulosti je neměnili; jinými slovy mezi vlastníky sousedících pozemků neexistuje spor o geometrické a polohové určení hranice... Jestliže nedojde k dohodě mezi hraničními sousedy, na řadu přicházejí jiné prostředky obrany, např. řízení před soudem rozhodujícím občanskoprávní spory. Vznikne-li totiž spor o to, kudy probíhá hranice sousedících pozemků, není jistý ani rozsah vlastnického práva; k jeho posouzení nemají zeměměřičské a katastrální orgány pravomoc, a tudíž o těchto otázkách nejsou povolány autoritativně rozhodovat ani soudy v řízeních přezkoumávajících postupy těchto orgánů v řízení dle soudního řádu správního.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.6.2019, č.j. 9 As 129/2019-29).
46. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

47. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. listopadu 2019

David Raus v.r.
předseda senátu

